

KALNIEČIAI

Laikraštį leidžia Kalnėnų pagrindinės mokyklos jaunieji literatai
Nr. 3, 2016-12-20

MOKYKLOS ISTORIJA

Šį rudenį mūsų mokyklai sukako 20 metų. 1996 metų Rugsėjo 1-ąją Mažeikių mieste duris atvėrė 8-oji vidurinė mokykla. 1999-01-02 mokyklai suteiktas Mažeikių Kalnėnų vidurinės mokyklos vardas. Kalnėnų, nes 1770 metais vieta, kur dabar pastatyta mūsų mokykla, priklausė Kalnėnų kaimo teritorijai. Siekiant išsaugoti paveldą, mokyklos bendruomenės sprendimu mokyklai buvo suteiktas Kalnėnų vidurinės mokyklos vardas.

2010 metais mokykla tapo Kalnėnų pagrindine mokykla.

1996 metai ..... 2016 metai

INTERVIU SU MOKYKLOS DIREKTORE

Mokyklos 20-ojo jubiliejaus proga jaunųjų literatų būrelio narės Emilija Bubliauskaitė ir Gabija Čepytė kalbino gerbiamą direktorę Reginą Arbatauskienę.

– **Kokius mokslus baigėte, prieš pradėdama dirbti mokykloje?**

– ... svajojau tapti mokytoja. Dar pradinėse klasėse žaidžiau mokytojomis. Taisiau mokinių darbus – savo pačios senus sąsiuvinius ir žinojau, jog užaugusi tapsiu mokytoja.

1974 m. baigiau vidurinę mokyklą Šilutės rajone, Vainuto kaime ir įstojau į Vilniaus valstybinį pedagoginį institutą, įgijau istorijos ir visuomenės mokslo mokytojo kvalifikaciją. Pedagoginio darbo stažo turiu virš 40 metų. Dirbu iki šiol ir labai džiaugiuosi, kad mano pasirinkimas sutapo su mano hobiu. Vėliau pradėjau studijuoti magistrantūrą Kauno technologijos universitete. 2005 metais įgijau Viešojo administravimo magistro kvalifikacinį laipsnį.

– **Kokių dalykų pamokas labiausiai mėgote mokykloje?**

– Turbūt aš mėgau visas pamokas. Tik ne visi dalykai sekėsi taip, kaip norėjosi. Kiek praščiau sekėsi matematika, tačiau literatūra, rusų kalba, istorija sekėsi puikiai. Netgi vienu metu buvo svajonė tapti rusų kalbos mokytoja. Ir kūno kultūra... Buvau labai aktyvi krepšininke, dalyvaudavau ilgų distancijų greito ėjimo ir kitose varžybose, olimpiadose, konkursuose. Tuo laikotarpiu buvo penkiabalė vertinimo sistema, taigi buvau stipri ketvertukininkė ir penketukininkė.

– **Mokyklai vadovaujate nuo 2007 metų, beveik 10 metų. Kaip pasikeitė mokykla?**

– Eidama dirbti į Kalnėnų vidurinę mokyklą, ją žinojau. Anksčiau su ja buvau susipažinusi kaip socialinė partnerė – bendraudavau su mokyklos vadovu ir mokytojais įvairiuose renginiuose, seminaruose ir vadybos pasitarimuose. Taigi mokykla man nebuvo svetima. Pirmasis iššūkis,

kurį aš pati išsikėliau – stiprinti ugdymo kokybę. Ir aš manau, jog mums pavyko. Labai svarbu, kad kiekvienas mokinys mokytųsi pagal savo galimybes ir gebėjimus.

Kitas momentas – kvalifikuoti mokytojai ir kad šiandien mokykloje jums mokytis būtų įdomu. Jūs, vaikai, esat ypatinga Z karta, su kuria nėra lengva dirbti. Todėl manau, kad jūs patys jaučiate, kaip keitėsi mokykla.

Dar vienas didelis pasiekimas – mokyklos renovacija. Šiandien mokykloje šilta, švaru, jauku. Dirbantys mokytojai gali susikurti patogią darbo aplinką, turi kabinetus ir mokytojas yra jo šeimininkas. Aišku, yra kampelių, kuriuos reikia sutvarkyti. Turiu parengusi projektų, kurie dar laukia savo eilės, kad jums būtų gera mokytis ir visuomet norėtusi čia sugrįžti.

–Kas Jus, kaip direktorę, džiugina, o kas liūdina?

Džiugina tai, kad kasdien mažais žingsneliais keliaujame Geros mokyklos link – kaip numatyta koncepcijoje. Šiandien nuo švietimo visiems pereinama prie švietimo kiekvienam – personalizuoto, suasmeninto ugdymo ir mokymosi, pripažįstant, kad žmonių poreikiai ir siekiai skiriasi. Mokiniai mokosi skirtingais tempais ir būdais, mokomasi partneriškai, grupėse, komandose, įvairiuose socialiniuose ir virtualiuose tinkluose.

–Nerimą kelia, kad atėjusios technologijos jus daro svetimesnius, nes mažiau bendraujate. Kaip jūs elgiatės pertraukų metu? Bendraujate su savo draugais telefonu, skype, viber, elektroniniu paštu, nors stovite šalia vienas kito. Labai norėtusi, kad vis dėlto atsirastų šiltas, gyvas žodis. Kiek būtų įmanoma, kad jūs tarpusavyje rastumėte natūralų bendravimo būdą. Kartu jūs turite būti laisvi, juk esate besimokanti visuomenė...

–Ar pasiilgstate darbo su mokiniais per pamokas?

–Pasiilgstu tiesioginio darbo, t.y. pamokų, nors yra visapusiškos kitos veiklos, kur bendrauju su mokiniais. Mokytojas dirbdamas greitai pastebi mokinių gebėjimus, kurie puikiai atsiskleidžia ir kitose veiklose, ne tik jo pamokoje. Pavyksta pamoka – tada jautiesi laimingas, o kai nepavyksta

taip, kaip buvai susiplanavęs, analizuoji ... Lankausi pamokose ir matau, kad daug talentingų mokinių su gražia ateitimi mokosi mūsų mokykloje.

–Kaip įsivaizduojate mūsų mokyklą po dešimties metų?

–Modernesnę. Gerėjant mokymosi procesų pažinimui kinta veiksmingų ir mokymosi būdų samprata. Todėl yra daug svajonių, daug minčių, kaip ją tobulinti. Šiandien mes turime daugiau tradicines pamokas. Atėjusios informacinės technologijos leidžia pagrįsti savarankišką, nuotolinį, tinklinį, mokyklos sienas peržengiantį mokymąsi. Mokykla – besimokanti bendruomenė: mokytojai, mokiniai, tėvai, taigi siekiama mokymosi organizavimo ir aplinkų įvairovės, mokymosi ir gyvenimo mokykloje susiliejiimo bei kitokios valdymo kultūros.

–Ką veikiate laisvalaikiu?

–Stengiuosi keliauti kiekvienais metais su šeima. Išvažiuojame 2-3 dienų kelionei. O mano hobis yra bitės, bitininkystė. Prie namų yra dešimt bičių šeimų ir aš vasarą užsiėminėju bičių šeimomis. Negalima pykti, erzinti, reikia viską dirbti tvarkingai, neskubėti ir su meile. Darbas labai įdomus. Bitės reikalauja daug priežiūros: vasarą reikia ne tik kas dešimt dienų atidžiai peržiūrėti šeimas, bet ir kiekvieną dieną sekti jų eigą, judėjimą, dauginimąsi.

Tai atskiras pokalbis apie bites, jeigu pageidausite, pakviesiu jus į bityną ir susipažinsite su bičių šeimomis, jų darbštumu.

–Ko palinkėtumėte sau ir mokyklos bendruomenei?

–Palinkėčiau pirmiausia sveikatos, išradingumo, neprarasti optimizmo, kad mokytojams niekuomet neužgestų kūrybinė ugnelė. O jums, mokiniai, palinkėčiau didelės sėkmės, nes jūs kiekvienas turite svajonę. Labai norėtusi, kad jūsų svajonės išsipildytų, nes viskas prasideda nuo mažos svajonės ir ji išauga į didelę. Pagalvokite, kuo norėjote būti pradinėse klasėse, jei svajonė ir pasikeis, tai linkiu jums, kad ji visada išsipildytų. Eikite savo keliu. Ačiū jums.

Ačiū direktorei už pokalbį.

MOKYTOJAI PRISIMENA ...

Direktorė Regina Arbatauskienė su mokytojomis, dirbančiomis nuo mokyklos įsikūrimo

pagrindine mokykla, mokytojų kaita sumažėjo.

Per tiek metų mokiniai, žinoma, pasikeitė, nes tai yra nauja karta. Mokiniai yra daug drąsesni, gabesni, smalsūs, laisvai bendraujantys, daug keliaujantys ir dabar su jais yra daug įdomiau mokytis.

– **Ar patinka pavaduotojos darbas?**

– Pavaduotoja dirbu labai daug metų, negalėčiau skųstis, tik viena bėda, kad reikia tvarkyti daug dokumentų ir mažiau lieka laiko mokiniams, kolegoms ir sau.

– **Ką veikia pavaduotoja?**

– Pavaduotojos darbas yra sunkus, nes reikia dalyvauti renginiuose ar vaiko gerovės komisijos posėdžiuose, kur būna sprendžiamos vaiko problemos. Reikia sudarinėti ugdymo planus, tvarkaraščius.

– **Ar prisimenate kokį linksmą įvykį?**

– Kai mokykla susiformavo ir pradėjo vykti popamokiniai renginiai, buvo labai linksma ne dėl to, kad buvo kažkas linksmo, o dėl to, kad daug kas vyko ne taip, kaip turėjo vykti.

Mokinių mėgstamą ir mylimą mokytoją Jūratę Fridrikienę kalbino Ugnė Jonikaitė ir Aistė Gydraitė.

– **Kodėl pasirinkote mokytojo profesiją ir dėstomą dalyką?**

– Pasirinkau mokytojos profesiją, kai buvau dvyliktokė. Tada mane nusiuntė į profesinio orientavimo kabinetą, kuriame reikėjo atsakyti į 120 klausimų. Į juos atsakius paaiškėjo, kad man tinka pedagogės arba jūreivės specialybė. Apie jūreivės specialybę iš viso nieko nežinojau, o pedagoge nenorėjau būti, nes mačiau, kaip mano auklėtoja sunkiai dirba. Bet kadangi pedagogės darbą man primygtinai siūlė, aš nusprendžiau padirbėti darželyje ir man labai patiko, nes kiekviena diena buvo kitokia, kupina įvairiausių nuotykių ir būtent dėl to pasirinkau pedagogo specialybę. O biologijos specialybę pasirinkau, nes labai mėgau gyvūnus, augalus ir mano auklėtoja buvo biologijos mokytoja.

– **Ar pasikeitė mokiniai per 20 metų ?**

– Aišku, pasikeitė. Mokiniai yra reiklesni, gauna informaciją iš aplinkos, informacija žodžiu jau nelabai veikia. Reikia informacijos su informacinėmis technologijomis, tiesioginio ryšio su gamta, nes labai daug vaikų neskiria krūmo nuo medžio, žolės nuo augalo. Yra labai didelis atotrūkis nuo realybės ir teorijos, jeigu pasakytum žodį „karvė“, tai nunistebčiau, jei vaikai paklaustų, kas yra karvė, nes kasdienybėje su tuo nebesusiduria.

Vaikai dabar yra smalsūs ir labai aktyvūs, tačiau manau, kad trūksta elementariausių vertybių: pagarbos suaugusiam žmogui, mokslui, atliekamam darbui, nes didžioji dalis vaikų nori greitai ir bet kaip padaryti ir nori didelio atlygio. Anksčiau daug ką žmonės darydavo ir padarydavo už *ačiū*, o dabar to nebeišina.

– **Ar prisimenate kokį linksmą įvykį?**

Pavaduotoją Adelę Staigvilienę kalbino Beatričė Balzerytė.

– **Kaip pasikeitė mokykla ir mokiniai per 20 metų?**

– Kai 1996 metų pavasarį atėjau į šią mokyklą, mane labai nustebino jos išvaizda, nes buvo nesutvarkyta aplinka. Tada Lietuvoje buvo ekonominė krizė, neturėjome net popieriaus. Metams bėgant mokykla turtėjo ir šiandien mes turime labai gražią mokyklą. Vyko labai didelė mokytojų kaita. Kai tapome

- Pats linksmiausias nutikimas, iš kurio ilgai juokiais, kai žaidėme su auklėtiniais slėpynių. Jie visi išbėgiojo, o aš užlipau ant palangės ir pasislėpiau už užuolaidų. Visi susirinko į klasę vienas kitą atradę ir rėkė: „Kur mūsų auklėtoja?“. Kadangi „žiburėlio“ tema buvo „mistinės būtybės“, jie pradėjo galvoti, kad mane pagrobė mistinė būtybė. Ir jie pradėjo šaukti per visą mokyklą: „Auklėtoja, pasiduodam, pareikit“. O kadangi aš buvau už tų užuolaidų, iškišau tik galvą, o viso kūno nesimatė. Ir pasakiau: „Nejaugi mano auklėtiniai gali pasiduoti?“ Tai tada pasigirdo cypimas, klykimas iš išgaščio ir džiaugsmo, kad auklėtoja atsirado. Taigi, vaikai neleidžia pasenti...

Interviu su chemijos mokytoja Snieguole Vitkevičiene.

- **Kodėl pasirinkote mokytojo profesiją ir dėstomą dalyką?**
- Mokykloje labiausiai patiko bei sekėsi fizika, matematika ir geografija. Chemijos mokslas domino, tačiau ne viskas buvo aišku, todėl išsikėliau tikslą – suprasti šį mokslą. Kuo labiau gilinausi, tuo labiau man patiko, todėl ir pasirinkau studijuoti chemiją. Ir niekada dėl to nesigailėjau.
- **Ar pasikeitė mokiniai per 20 metų?**
- Taip, dabartiniai mokiniai pasyvesni, sunku sudominti įvairesne veikla, ypač jeigu ta veikla nesusijusi su informacinėmis technologijomis. Anksčiau mokiniai noriai ruošdavosi ir dalyvaudavo renginiuose, dabar to nebėra.
- **Ar prisimenate kokį linksmą įvykį?**
- Iš savo mokyklinių metų labiausiai prisimenu pasiruošimą ir dalyvavimą kalėdiniuose vaidinimuose. Vienais metais, kadangi artejo Drakono metai, nusprendėme pagaminti didžiulį drakoną. Vaidinimo metu visi buvome įlindę į jo vidų ir turėjome pagal muziką judėti. Tačiau kažkam susipainiojo kojos ir drakonas nugriuvo... Iš pradžių pykome, bet paskui buvo daug juoko... Tą kartą užėmėme I vietą.

MOKINIŲ KŪRYBA

Mokyklos jubiliejaus proga 5-10 klasių mokiniai dalyvavo įvairiose veiklose, skirtose šiai gražiai datai paminėti – kūrė sakmes ir eilėraščius, rašė rašinius, piešė.

Veronika Denisenko, 5^a klasė

Ateivio kelionė

Aš esu ateivis Ogis. Šiandien aplankysiu Kalnėnų pagrindinę mokyklą. Pamatęs didžiulius gražius gėlynus pagalvojau, kad čia gyvena turtingas karalius. Įėjęs į vidų, greitai praskridau pro budėtoją, nes neturėjau praėjimo kortelės. Pirmame aukšte aplankiau pradinukus. Įėjęs į anglų kalbos kabinetą, nusiteikiau mokyti, bet nieko

nesupratau. Greit pabodo, todėl nuskridau į sporto salę.

O čia tai smagumėlis! Pasportavęs užsimaniau valgyti. Nosį kuteno bandelių kvapas. Pasistiprinęs nuskridau į antrą aukštą. Istorijos pamokoje labai įdomiai pasakojo apie Lieuvą, bet, kai pakvietė prie lentos, išsigandau ir pabėgau. Chemijos kabinete su mokytoja atlikom bandymą ir gavau dvejetą vien už tai, kad paragavau mėginio!

Diena mokykloje praėjo labai turiningai. Daug ko išmokau ir sužinojau. O dabar skrendu atgal į kosmosą draugams pranešti, kad tai labai gera mokykla.

Dominykas Piilberg, 6^b klasė

Tau šiandien dovanosim viską viską

Atleisk, kad retai aplankom ir parašom,
Gal per vėlai, tačiau nuoširdžiai atsiprašom,
Žinok, mylim jus ir mintimis dažnai sugrįžtam.
Nors prisiglausti ir pasiguosti neišdrįštam.

Dėkojam jums, kad galim visada sugrįžti,
Į tolimą, bet brangią mums vaikystę,
Kai pievų ir miškų gėlelėm nešini
Basi, susikabinę bėgom tekini.

Tau šiandien dovanosim viską viską:
Lakštingalų giesmes, šilagėlių švelnumą,
Roželių tų, kurias kartu sodinom, išdidumą,
Ir dar vaivorykštę, kuri virš mūsų tviska.

Tegul dar metų daug gegutė priskaičiuoja,
Tegul kiekvienas žiedas meile spinduliuoja.
Gyvenkite ilgai ilgai kiek jūs norėsite
Ir sieloje amžiną pavasarį turėsim.

Fausta Maciulevičiūtė, 6^b

Brigita Jagminaitė, 5^c klasė

Mano ateities mokykla

Savo ateities mokyklą įsivaizduoju kaip milžinišką lėktuvą, kuriame tilptų 1000 žmonių. Ten būtų restoranas, kur vaikai galėtų valgyti skanų, nekasdienį maistą. Į lėktuvą vaikai ir suaugusieji galėtų įlipti tik praėję piršto antspaudo kontrolę. Nebūtų sunkių ir pasenusių knygų. Visa nauja informacija būtų sudėta į naujus ir greitus nešiojamuosius kompiuterius. Naujos mokymo programos būtų lengvai suprantamos. Tame lėktuve galėtų mokytis tie, kurie nori kažką sužinoti. Tie, kurie triukšmautų, elgtųsi nemandagiai, būtų su parašytu išmesti iš lėktuvo ir niekada nebeįleidžiami atgal. Vykty kelionės, ekspedicijos po įvairias vietas, tokias kaip kalnai, upės, miestai ir t.t. Aš manau, tokioje mokykloje norėtų mokytis visi.

Austėja Sungailaitė, 7^a

Ateities mokykla

Aš norėčiau, kad ateities mokykloje būtų visos sąlygos ne tik mokytis, bet ir pailsėti. Norėčiau, kad vaikai ar jų tėvai parinktų pamokas, kuriose jie nori mokytis. Galėtų būti keli poilsio kambariai, kuriuose būtų sofos, kelios kėdės ir stalai, sėdmaišiai, daug naujų knygų. Vaikai ir mokytojai turėtų nesityčioti vieni iš kitų. Mokytojams turėtų būti laisvų dienų, ne tik savaitgaliai, kad nebūtų pervargę, nešauktų ant vaikų dėl savo bėdų. Vaikai taip pat turėtų būti nepervargę. Galėtų nebūti namų darbų, kad vaikai galėtų grįžę namo pramogauti. Norėčiau, kad nebūtų uniformų, kad visi galėtų rengtis patogiai. Galėtų daugiau knygų, pratybų, sąsiuvinų ir kitko palikti mokykloje, kad nereikėtų tempti visko ant pečių. Vaikai turėtų būti mokomi higienos, gražaus elgesio. Galėčiau vardinti ir vardinti, bet manau, kad mokyklos niekada nebus tokios geros. Manau, jog amžinai bus tokių žmonių mokykloje ir visame pasaulyje, kurie teis vieni kitus. Tikrai labai norėčiau, kad mano vaikai mokytųsi tokioje mokykloje, kokią aprašiau.

Dominyka Sadauskaitė, 7^a

Mano ateities mokykla

Aš norėčiau, kad mano ateities mokykla būtų išmani. Norėčiau, kad vietoj sąsiuvinio būtų viena planšetė, o vietoj knygų taip pat koks nors išmanus prietaisas. Taip būtų daug paprasčiau. Namų darbų apimtis nedidelė. Žinoma, būtų puiku, jei mokytojai neužduotų skaityti knygų per vasarą. Turėtų būti

Ilja Poležajev, 5^a klasė

daugiau pamokų, per kurias žiūrėtumėm

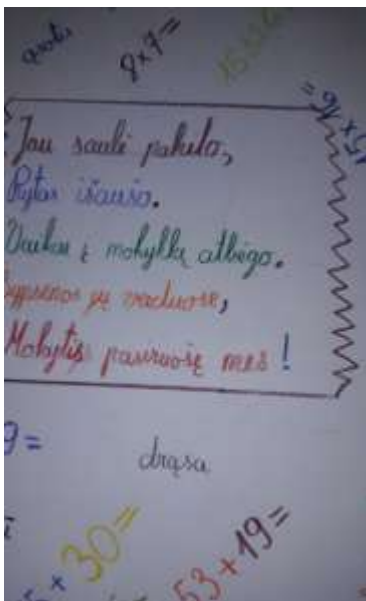
dokumentinius filmus, eitume mokytis į kitas vietas – lauką, baseiną, muziejų.

Jeigu žmogus susilaužo koją ir negali ateiti į pamokas, tai pamokos temą ir namų darbus turėtų jam atsiųsti į planšetę. Mokykloje būtų baseinas, didžiulė sporto salė.

Štai tokia mokykla būtų tikras rojus.

Lukas Pučinskas, 8^b

Įdomiausia diena mokykloje

Beatričė Virkutytė, 5° klasė

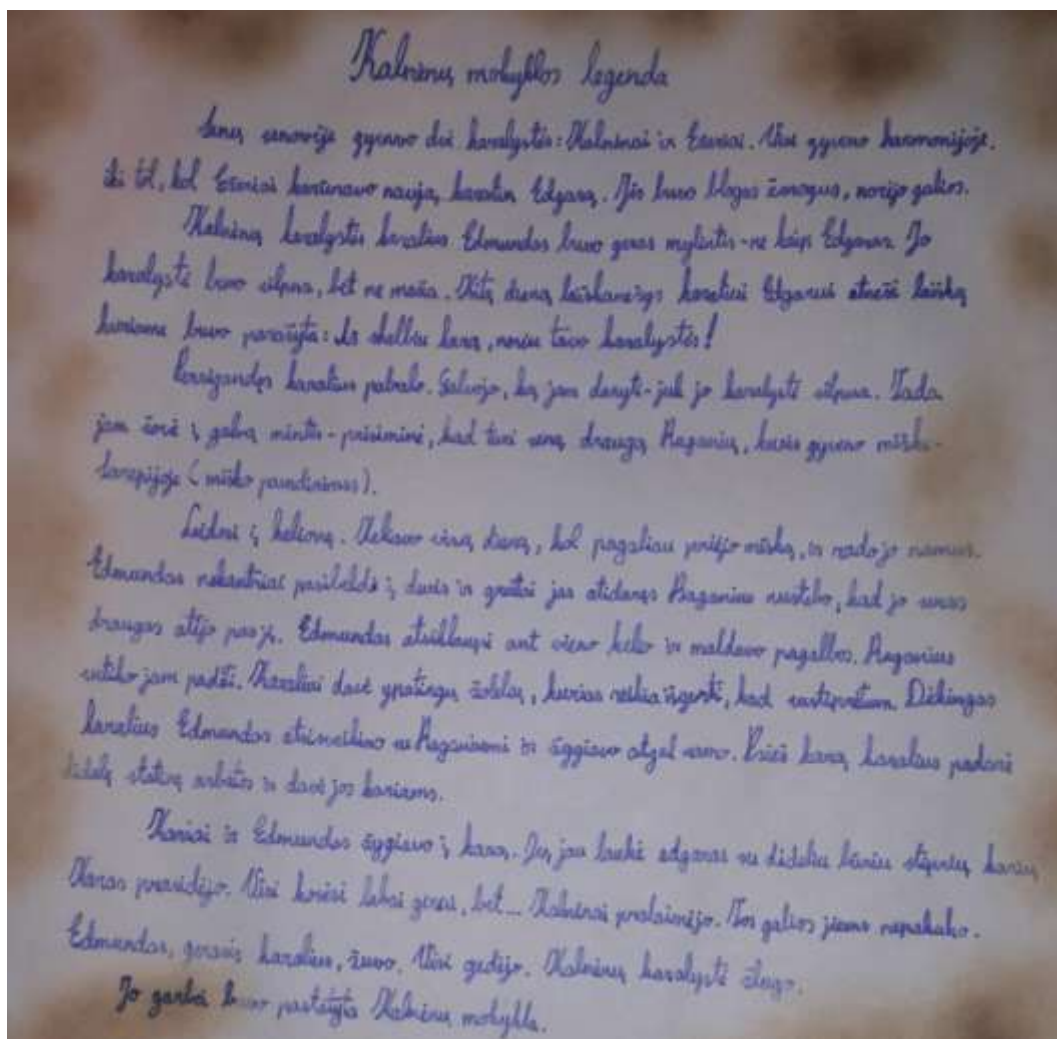
Mokykloje jau mokausi daug metų. Dienų buvo ir linksmų, ir liūdnų. Tų įsimintinų dienų buvo begalė, net sunku dabar būtų jas visas išvardinti. Labiausiai įsiminė ekskursijos, kiekvienais metais važiuodavome vis kitur. Nuotykių parkai, muziejai, ir, žinoma, kuo ilgesnė kelionė autobusu, kad galima būtų bendrauti, plepėti, klausytis muzikos.

Indrė Jankauskaitė, 10 klasė.

Įdomiausia diena mokykloje – Rugsėjo 1-oji prieš 10 metų. Tą dieną jaučiausi ypatingai, labai laukiau tos dienos. Ilgai ruošiausi, jaudinausi, pasėmiau gražiausių gėlių ir kartu su mama atėjau į mokyklą. Dar ir dabar prisimenu, kaip peržengiau mokyklos slenkstį. Tada mokykloje dar mokėsi dvyliktokai, kurie mus už rankos atvedė į pirmos klasės suolą.

Ateis laikas, kai mes norėsime į mokyklą sugrįžti, tačiau dabar tai skamba gana keistai ir juokingai, juk daugelis iš mūsų tik ir laukia tos dienos, kai baigs mokyklą...

Greta Brazdauskaitė, 10 klasė

Luka Malukaitė, 6° v. klasė

Sakmė Velnio kalnas

Seniai seniai Perkūnas susipyko su velniu. Velnias išsigandęs ir pradėjo sleptis kur tik įmanoma, kad Perkūnas nerastų. Sumanė velnias apsigyventi po kalnu, manydamas, kad ten jį nerastų.

Čio velnias per kaimus kalnus iškordamas. Priejo jis septynis kalnus. Lūši-du kalneliai susiglaudė, o kiti penki išmetėsi paoneje. Apžiūrėjo jis tuos kalnus ir nusprendė: pasirinksiu tuos du kalnus kad vietos daugiau būtų.

Kita diena velnias pasivogė iš kaimiečių kastuves ir pradėjo kasti. Kasi viena dieną, kasi antra, kad sumanė brolius, pagalbos pasikvesti. Subėjo brolija ir išlausę velnio pasakojimo, kodėl jis tuos kalnus apstati nori, sutiko padėti.

Be savaitės nelabasis jau gyvena kalno viduje ir jautėsi toks laimingas ir laimingas, kad šoka ir dainavo su broliais. Jų dainas girdo Perkūnas ir labai įsivėso, kad nelabasis nuo jo dar slėpiasi. Išvėpęs vias įėjo Perkūnas teenkė į tuos kalnus. Kalnai subėgėjo susiplūgo, o velnias su broliais liko vikastas kalne.

Be kurio laiko toje vietoje buvo pastatyta mokykla, kuri tuos du kalnus garsiai pavadinta Kalnų mokykla.

6^a Ugnė Zarcisaitė